

Paraules

Número 11

Any III

juny-agost de 2003

publicació gratuïta

Edita

Edicions Cristianes Bíbliques
(associació no lucrativa inscrita en la
Direcció Gral. de Dret i d'Entitats
Jurídiques, Dept. Justícia, Generalitat
de Catalunya, Secció 1ª, nº 16.762).

Domicili

Sant Ramon, 7
08440 Cardedeu
Apartat 104
08450 Llinars del Vallès
Apartat 10.053
08080 Barcelona
Telèfon: 938.418.792
Correu-electrònic:
ecb.esglesia@wanadoo.es
Pàgina web:
[www.espanol.geocities.com/
esglesiacristianabiblica](http://www.espanol.geocities.com/esglesiacristianabiblica)



Editorial

Un dels motius de la creació d'aquest butlletí, fa camí de tres anys, va ser el desig de compartir amb tots vosaltres algunes de les grans veritats del cristianisme bíblic. No hem volgut pertobar la vostra intimitat, per això senzillament us hem deixat el butlletí a la vostra bústia, però voldríem poder visitar-vos, o rebre la vostra visita, per parlar amb més detall sobre Jesu-Crist i el que va venir a fer a la terra. El Déu que va crear totes les coses, no es va oblidar de les seves criatures, tot i que nosaltres sovint ens hem oblidat d'ell. Déu es feu home en Jesu-Crist per venir a donar resposta a les nostres necessitats més profundes, compadint-se de nosaltres.

Quan rebeu aquest butlletí a les vostres cases, ja estarem ficats en la dinàmica de les festes d'estiu i programant les vacances, un temps més tranquil i de descans enmig de tot un any d'anar corrent. I un cop més us animem a que dediqueu una estoma per tenir en consideració les qüestions que afecten a la vostra vida espiritual i a la vostra eternitat, ja que arribarà un dia en que ens haurem d'enfrontar amb un encontre amb Déu. L'oferta de literatura cristiana que us presentem a la pàgina tres en cada número de "Paraules" us pot ajudar, i no comporta cap compromís.

Amb tot, no desaprofitem cap recurs que estigui al nostre abast, i per això, a més de la nostra oferta de literatura cristiana gratuïta, ara també us oferim la pàgina web que acabem de començar, i que esperem anant ampliant i millorant. És una pàgina senzilla, però us servirà per conèixe'ns millor, i també per poder accedir a tots els números de "Paraules" que hem anat publicant fins ara, a més d'altra documentació cristiana. Ens podeu trobar a internet en la següent adreça :

<http://www.espanol.geocities.com/esglesiacristianabiblica>.

Qualsevol comentari, suggeriment o pregunta serà ben rebuda. Si voleu també podeu fer servir la nostra adreça electrònica: ecb.esglesia@wanadoo.es.

Que tingueu unes bones vacances.

Antoni Mendoza i Miralles

Considerem les Escriptures...

La resposta de Déu al problema del mal



«Per aquell mateix temps n'hi havia alguns que li van fer saber el cas dels galileus, la sang dels quals Pilat havia barrejat amb llurs sacrificis. Jesús respongué i els va dir: ¿Penseu que aquests galileus van ser més pecadors que tots els altres galileus perquè han patit aquestes coses? No, us ho dic. Però si no us penediu, tots us perdreu igual. O aquells divuit sobre els quals va caure la torre de Siloè i els va matar, ¿penseu que eren més culpables que tots els altres homes que viuen a Jerusalem? No, us ho dic. Però si no us penediu, tots us perdreu igual».

(Evangeli segons Lluc, capítol 13, versicles 1 a 5).

Avui dia, com en els temps de Pilat, molts es fan la pregunta sarcàstica: “¿Què és veritat?” S'han acceptat falses explicacions sobre l'origen i el destí de l'home, intentant excloure Déu, tot i dient que la mort i el dolor són una part natural i necessària del procés de la vida. I continuen dient: ¿Com pot un Déu bo permetre tant sofriment indiscriminat?

La nostra pròpia consciència interna ens diu que la mort no és quelcom natural, per molt que s'intenti de vegades adoptar una postura aparentment despreocupada o cínica davant aquesta realitat. Quan ens toca de prop, dins la família o entre els amics, ens fem més conscients d'aquesta realitat de la mort com enemiga, i no pas com a part normal i natural de la vida humana. És una tragèdia. I la Revelació divina ens explica que la mort entrà en el món degut al pecat, a la nostra rebel·lió i al nostre allunyament de Déu, la font de la vida. Per naixença, som enemics de Déu. La nostra natura és enemistat contra Déu. I l'Escriptura ens diu que “la paga del pecat és la mort”

(Carta als Romans, capítol 6, versicle 23). I Jesús ens diu seriosament que si no ens penedim, tots acabarem igual.

Amb aquestes paraules, Jesús posa las coses del dret. Ens està dient que tots som culpables davant Déu. Que tots som mereixedors de la mort i de la condemnaió. Per naixença, som enemics de Déu. I per la nostra vida, amb les nostres mentides, frauds, desobediències als pares i a les autoritats, adulteris, fornicacions, odis, enveges, etc., manifestem aquesta enemistat. La nostra natura és enemistat contra Déu. I, en paraules de Jesús, tot i oferint-nos el perdó i la reconciliació amb Déu, ens diu que si no ens penedim, tots acabarem igual.

Són paraules solemnes. I tant més solemnes quant que avui s'estila que en lloc de les persones ser conscients de la seva culpa davant d'un Déu sant i just, més aviat posen Déu com l'acusat, i, potser, estaran disposades a escoltar si Déu té quelcom a dir per justificar-se pel fet que hi ha tan de mal a la terra. Una actitud que evidencia la condició d'auto-

suficiència plena de supèrbia, de pecat en que estem, i d'allunyament de Déu.

Però són paraules tant més solemnes quant que van ésser dites pel Fill de Déu, qui va venir a oferir-se Ell com a pagador de les nostres culpes davant Déu a la Creu del Calvari. Déu, en el Seu amor vers els homes, el va enviar en aquesta missió, a fi que la Justícia fos satisfeta per Déu el Fill, esdevingut home. Això ho va fer a fi de que qui es penedeixi pugui tornar a Déu per mitja de Jesús, Aquell qui va morir a la Creu en lloc dels pecadors, per pagar Ell allà els nostres pecats. I això ho va fer suportant en amor l'enemistat humana.

¿Per què en passen tantes de coses dolentes, al món? Però, ... ¿com poden deixar de passar, si l'humanitat, com un tot, viu d'esquenes a Déu, si les persones defugen la presència de Déu, i viuen d'esquenes a Ell? És molt trist només recordar-se'n d'Ell per donar-li les culpes per les nostres desgràcies, desgràcies que cauen sobre la raça nostra perquè hem pecat, perquè vam caure en Adam, i perquè som injustos, havent-nos apartat de Déu, que és vida i llum i amor, vivint vides falses vers Déu, vers els demés, i vers nosaltres mateixos. I, si no ens penedim, tots acabarem igual.

¿Com podem gosar de donar-li les culpes dels nostres mals a Déu quan l'estem negant, quan no el

reconeixem, quan estem enemistats contra Ell? Quan refusem de tornar a Ell, i refusem escoltar el seu clam de misericòrdia? “El qui creu en el Fill té la vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d’ell” (Evangeli segons Joan, capítol 3, versicle 36.)

Va haver-hi una vegada un home que es deia Saule, de Tars. Aquest home era enemic del missatge del Crist, i de la Creu. Un dia Jesús se li va aparèixer pel camí de Damasc, i Saule es va convertir a Crist. Fou l'apòstol Pau. Més endavant, escrivint als de Corint, una ciutat de Grècia, els va dir:



“Per tant, si algú és en Crist, és una nova creació; les coses velles han passat, heus aquí, tot ha estat fet nou. I totes aquestes coses vénen de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per mitjà de Jesu-Crist, i ens ha donat el ministeri de la reconciliació. Perquè Déu estava en Crist reconciliant el món amb si mateix, no tenint-los en compte les seves ofenses, i ens ha encomanat la paraula de la reconciliació. Per tant, som ambaixadors de Crist, com si Déu exhortés a través de nosaltres: Us preguem en nom de Crist, reconcilieu-vos amb Déu. Perquè aquell que no conegué pecat, per nosaltres el va fer pecat,

a fi que nosaltres siguem fets justícia de Déu en ell” (2 Corintis 5:17-21).

Per l'Evangeli, per mitjà de Jesucrist, Déu et crida al penediment. A que canviïs de manera de pensar quant a Ell i a tu mateix. A que et recone-

guis com a culpable davant de Ell. A que et deixis de subterfugis. A que deixis d'acusar-lo a Ell. I a que tornis vers Ell. És Déu qui et crida a que et reconciliïs amb Ell. I en el Seu amor per a tu, Ell va enviar el Seu Fill unigènit, Jesús el Crist, per a que tot qui cregui en Ell no es perdi, sinó que tingui la vida eterna.

Quasi bé les últimes paraules de la Bíblia són: “L'Esperit i la núvia diuen: Vine. I qui ho escolta, que digui: Vine. I el que tingui set, que vingui. I el qui vulgui, que prengui de franc l'aigua de vida” (Apocalipsi 22:17).

Però, si no ens penedim, tots acabarem igual. “Perquè la paga del pecat és la mort, però el do de Déu és la vida eterna en Crist-Jesús, Senyor nostre” (Carta als Romans, capítol 6, verset 23). Escull, doncs, la vida, la vida que és en Crist Jesús ressuscitat, i la joia que versicle dona als Seus. “Benauretat l'home a qui Déu ha perdonat els pecats ...” (Psalm 32:1). Jesús va dir: “Jo he vingut a fi que tinguin vida, i que tinguin abundància” (Evangeli de Joan 10:10).

Santiago Escuin

O FERIMENT PER ALS LECTORS DE Paraules

NOVETAT

- *La Salvació i els dubtes d'algunes persones*, un llibret que vol aclarir interrogants sobre la Salvació a la llum de la Bíblia.
- *Un Nou Testament*, la segona part de la Santa Bíblia.
- *Preguntes Fonamentals*, un llibret de vol donar resposta a les preguntes bàsiques sobre Déu i la nostra relació amb ell.
- *Jesucrist*, una introducció a l'estudi de la seva persona, obra i promeses.
- *Evangeli segons Joan*, la biografia que l'apòstol Sant Joan va escriure sobre Jesu-Crist.
- Participar en un estudi bíblic sobre la Vida de Jesu-Crist, a l'Evangeli segons Joan.
- Informació sobre

Nom:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon:

Introducció a la lectura de la Bíblia



LA UNITAT DE LA BÍBLIA

El Nou Testament està amagat en l'Antic, i l'Antic és revelat en el Nou. No podem pas separar-los. A continuació apareixen, com exemples, alguns símbols; segurament que en descobrirem més a mida que ens endinsem en la lectura del Llibre.

L'ANTIC TESTAMENT

L'arca de Noè (Gènesi 6 i 7)
l'escala de Jacob (Gènesi 28:10)
L'anyell de la Pasqua (Èxode 12)
El portallànties d'or (Èxode 25:31)
El manà (Èxode 16:9)
La serp d'aram (Nombres 21:4-9)
El tabernacle (Èxode 25 al 30)

EL NOU TESTAMENT

Jesús ens salva del judici (1Tes 1:10)
Jesús, el camí (Joan 14:6)
Jesús, l'Anyell de Déu (Joan 1:29)
Jesús, la llum (Joan 8:12)
Jesús, el pa de vida (Joan 6:32-34)
Jesús, aixecat en la creu (Joan 3:14)
Jesús, elevat al cel (Hebreus 9)

Alguns personatges de l'Antic Testament ens mostren en diverses circumstàncies varis aspectes de la vida del Crist:

Josep, odiat i venut (Gènesi 37)
Josep, a qui calia anar per trobar aliment (Gènesi 41)
Moisès, advocat, intercedint pel poble (Èxode 32)

Jesús, avorrit i traït (Joan 1:11; 15:24)
Jesús dona descans i alleujament (Mateu 11:28)
Jesús, el nostre advocat (1 Joan 2:1)

André Espic (traducció: S. Escuain)

Visiteu-nos o escriviu a:

*Casa pastoral
(Església Cristiana Bíblica)
Sant Ramon, 7
08440 Cardedeu*